

บทที่ ๕

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

๕.๑ สรุป

๕.๑.๑ วิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ ๑

สรุปได้ว่าวิชามนุษย์กับสังคม วิชาภาษากับการสื่อสารมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่า อยู่ในเกณฑ์ดีมาก คิดเฉลี่ย ๘๕% เป็นไปตามเกณฑ์ที่หมดไว้ เป็นที่พอใจต่อการบริหารจัดการ ส่วนวิชาปรัชญาเบื้องต้น วิชาวัฒนธรรมไทย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า อยู่ในเกณฑ์ดี คิดเฉลี่ย ๗๕% เป็นที่พอใจต่อการบริหารจัดการ จะต้องพัฒนาปรับปรุงส่วนที่บกพร่องต่อไป ถึงอย่างไรก็ตามต้องเป็นไปตาม ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง

๕.๑.๒ วิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ ๒

สรุปได้จากการสัมภาษณ์พระนิสิต จำนวน ๑๑๑ รูป ทุกสาขาวิชา ที่ศึกษาศึกษาทั่วไป มนุษย์กับสังคม ได้จากการสัมภาษณ์พระนิสิต จำนวน ๑๑๔ รูป วิชาภาษากับการสื่อสาร และจากการสัมภาษณ์พระนิสิต จำนวน ๑๐๙ รูป ทุกสาขาวิชาเอก ที่วิชาปรัชญาเบื้องต้น ได้จากการสัมภาษณ์ พระ นิสิต จำนวน ๘๓ รูป วิชาวัฒนธรรมไทย ทั้งข้อมูลทั่วไป ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม ทั้งสามปัจจัยนี้สามารถทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า อยู่ในเกณฑ์ดีมาก มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยา เขตอุบลราชธานี พระนิสิตที่มีความรู้พื้นฐานที่จบมาแตกต่างกัน อายุและพรรษาก็แตกต่างกัน สมควรสนับสนุนในการนำปัจจัย ดังกล่าวมาปรับปรุงพัฒนามากขึ้น เพราะเป็นการทำให้การเรียนของพระนิสิตเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง อยู่ในเกณฑ์ดีมาก ทศนคติพระนิสิตที่มีต่อการสอนของอาจารย์ พบว่าอยู่ในเกณฑ์ดีมาก และดี

๕.๒ อภิปรายผล

๕.๒.๑ วิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ ๑

จากการวิเคราะห์ได้พบว่าวิชา วิชามนุษย์กับสังคม วิชาภาษากับการสื่อสารมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อยู่ในเกณฑ์ดีมาก คิดเฉลี่ย ๘๕% เป็นไปตามเกณฑ์ที่หมดไว้ เป็นที่พอใจต่อการบริหารจัดการเรียนการสอนอันสมที่จะเอาเป็นแบบอย่างต่อไป ถ้าการจัดการเรียนการสอนโดยมีแผนการสอนและเอกสารประกอบสอนที่เป็นรูปธรรมที่แท้จริงจะทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและเป็นแบบอย่างของ วิทยาเขตอื่น ๆ และมหาวิทยาลัยอื่น

จึงสอดคล้องกับงานวิจัย ของ จัตรปวีณ์ จรัสวรวัฒน์^๑ จากผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ ประจำปีการศึกษา ๒๕๔๘ ในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในช่วงแถมเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ ๑.๕๐-๓.๒๕ ขึ้นไป พบว่า ๑) ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศหญิง อายุ น้อยกว่าหรือเท่ากับ ๒๐ ปี รายได้เพียงพอต่อรายจ่าย การพักอาศัยอยู่กับเพื่อน การมีเพื่อนชั้นเรียนปานกลาง การมีความสัมพันธ์ภายในครอบครัวที่ดี การมีมารดาเอาใจใส่ต่อการเรียน การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เวลามีสงานสังสรรค์เป็นบางครั้ง ไม่มีเพื่อนสนิทคนใดสูบบุหรี่และการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติเป็นบางครั้ง มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในทุกช่วงแถมเฉลี่ยสะสม ตั้งแต่ร้อยละ ๓๙.๐ ขึ้นไป ๒) ปัจจัยข้อมูลการศึกษาระดับมัธยมปลายปีที่ ๖ ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในแต่ละช่วงแถมเฉลี่ยสะสม ๓) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนได้แก่ความพร้อมในการเรียน แรงจูงใจ การเชื่อมโยงการเรียนรู้ การรับรู้ ความจำความคิดสร้างสรรค์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในทุกช่วงแถมเฉลี่ย สะสม ตั้งแต่ร้อยละ ๓๓.๐ ขึ้นไป

ส่วนวิชาปรัชญาเบื้องต้น วิชาวัฒนธรรมไทย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อยู่ในเกณฑ์คิดเฉลี่ย ๗๕% เป็นที่พอใจต่อการบริหารจัดการ จะต้องพัฒนาปรับปรุงส่วนที่บกพร่องต่อไป และไม่มีผลสัมฤทธิ์ทางเรียนเท่าที่ควรจึงสอดคล้องกับงานวิจัยของ พร พรมมหาราช^๒ เมื่อวิเคราะห์หาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพบว่า ภูมิลำเนาของนักศึกษา อาชีพผู้ปกครองนักศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ส่วนเพศประเภทการสอบเข้า และอันดับการเลือกเข้าสังกัดสาขาวิชาเอก มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ที่ระดับนัยทางสถิติ ($P < .05$)

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างนักศึกษาสาขาวิชาที่แตกต่างกัน พบว่า สาขาวิชาที่แตกต่างกัน จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันที่ระดับนัยทางสถิติ ($P < .05$) และเมื่อหาค่าเฉลี่ยเลขคณิตของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในแต่ละสาขาวิชาจะได้ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของ

^๑ จัตรปวีณ์ จรัสวรวัฒน์, “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ ในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ”, รายงานการวิจัย, (สมุทรปราการ : มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ, ๒๕๕๐), หน้า ๑๑๔ – ๑๑๖ จาก <http://www.academic.hcu.ac.th> สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔.

^๒ พร พรมมหาราช, “การศึกษาผลสัมฤทธิ์และปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์”, รายงานการวิจัย, ๒๕๔๐. จาก <http://www.science.cmu.ac.th> สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔.

สาขาวิชาต่าง ๆ สูงสุดดังนี้ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาการคอมพิวเตอร์ และชีววิทยา โดยได้ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็น ๒.๗๕๘๑ ๒.๗๒๒๑ และ ๒.๗๒๑๒ ตามลำดับ

ถึงอย่างไรก็ตามมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตอุบลราชธานี ต้องปฏิบัติปรับปรุงให้เป็นไปตามความต้องการของพระนิสิต และ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องด้วย เพราะฉะนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการศึกษาทั่วไป วิชามนุษยกับสังคม วิชาภาษากับการสื่อสาร วิชาปรัชญาและศาสนา และวิชาวัฒนธรรมไทย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่างกันไปจึงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕

๕.๒.๒. วิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ ๒

สรุปได้ว่าการสัมภาษณ์พระนิสิต จำนวน ๑๑๑ รูป ทุกสาขาวิชา ที่ศึกษาศึกษาทั่วไป มนุษย์กับสังคม ได้จากการสัมภาษณ์พระนิสิต จำนวน ๑๑๔ รูป วิชาภาษากับการสื่อสาร ทั้งข้อมูลทั่วไป ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม ทั้งสามปัจจัยนี้สามารถทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า อยู่ในเกณฑ์ดีมาก มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตอุบลราชธานี พระนิสิตที่มีความรู้พื้นฐานที่จบมาแตกต่างกัน อายุและพรรษาที่แตกต่างกัน สมควรสนับสนุนในการนำปัจจัย ดังกล่าวมาปรับปรุงพัฒนามากขึ้น เพราะเป็นการทำให้การเรียนของพระนิสิตเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง อยู่ในเกณฑ์ดีมาก ทศนคติพระนิสิตที่มีต่อการสอนของอาจารย์ พบว่าอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

สรุปได้ว่าการสัมภาษณ์พระนิสิต จำนวน ๑๐๙ รูป ทุกสาขาวิชาเอก ที่วิชาปรัชญาเบื้องต้น ได้จากการสัมภาษณ์ พระ นิสิต จำนวน ๘๓ รูป วิชาวัฒนธรรมไทย ทั้งข้อมูลทั่วไป ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม ทั้งสามปัจจัยนี้ สามารถ ทำให้ เกิดผลสัมฤทธิ์ ทางกรเรียน อยู่ในเกณฑ์ดี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตอุบลราชธานี พระนิสิตที่มีความรู้พื้นฐานที่จบมาแตกต่างกัน อายุและพรรษาที่แตกต่างกัน สมควรสนับสนุนในการนำปัจจัย ดังกล่าวมาปรับปรุงพัฒนาให้มากขึ้น เพราะเป็นการทำให้การเรียนของพระนิสิตเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี ทศนคติพระนิสิตที่มีต่อการสอนของอาจารย์ พบว่าอยู่ในเกณฑ์ดี

๕.๓ ข้อเสนอแนะ

๕.๓.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ผู้วิจัยที่ได้พบเห็นจากได้การวิจัยครั้งนี้ คือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของพระนิสิตอยู่ในเกณฑ์ดีมากและดี เป็นที่น่าพอใจ ของมหาวิทยาลัยนั้น อันสืบเนื่องมาจาก อาจารย์สอน วิชา มนุษย์กับสังคม และวิชาภาษากับการสื่อสาร อาจารย์มีแผนการสอนที่ชัดเจนแน่นอนและเอกสาร

ประกอบการสอนซึ่งเป็นตำราเรียนได้ศึกษาค้นคว้าสมควรถือเอาเป็นแบบอย่างและเป็นแบบอย่าง
แก่วิทยาเขตอื่น ๆ ด้วย

จากผลการวิจัยดังกล่าว พบว่า ปัจจัยหลายปัจจัยที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
การศึกษาทั่วไปดังนั้นมีข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการวิจัย ให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับ
การศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาและอาจารย์ได้นำผลการวิจัยนี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ไปพัฒนาการ
เรียนการสอนให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการศึกษาทั่วไปสูงขึ้น โดยกระทำไปพร้อม
กันทุกด้าน เช่น ควรช่วยกันพัฒนาความรู้ให้กับอาจารย์ส่งเสริมให้อาจารย์เป็นผู้เชี่ยวชาญด้าน
วิชาการเฉพาะสาขา

อาจารย์ผู้บรรยายช่วยกันส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อกระตุ้น
ให้เกิดแรงจูงใจโดยกระบวนการปัจจัยนำ ปัจจัยเชื้อ ปัจจัยเสริม และกิจกรรมทำแบบฝึกหัดท้ายบท
ทบทวนความรู้หลังเรียน ชมเชยทุกครั้งเมื่อนักศึกษาทำได้ถูกต้อง ดังนั้น ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่
สัมฤทธิ์สูงย่อมมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนสูง

๕.๓.๒ ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

ผู้วิจัยที่ได้พบเห็นจากการได้วิจัยครั้งนี้ ขาดการสัมภาษณ์จากญาติโยมผู้ให้การ
สนับสนุนอุปถัมภ์ด้านการเงินและเครื่องอุปกรณ์การเรียนน่าจะแก้ไขในงานวิจัยในโอกาสต่อไป
และควรศึกษาถึงปัจจัยด้านอื่นๆ ที่นอกเหนือจากปัจจัยนำ ปัจจัยเชื้อ ปัจจัยเสริม ที่นำมาศึกษาใน
ครั้งนี้ เช่น สภาพสังคมในชุมชนและสิ่งแวดล้อม การศึกษาจาก E-learning ตลอดจนการวิจัยใน
ชั้นเรียน นำข้อมูลมาปรับปรุงพัฒนาทำให้การเรียนการสอนเกิดผลสัมฤทธิ์มีประสิทธิภาพสูงขึ้น